

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/5/2016
Identifikačné číslo spisu:	2209215434
Dátum vydania rozhodnutia:	21.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2209215434.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu J., bývajúceho v F., zastúpeného JUDr. Ladislavom Slovák, advokátom so sídlom v Dunajskej Strede, Nemešsegská 6575/35, proti žalovanej B. bývajúcej v F., o zaplatenie 661,56 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 10 C 176/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 27. augusta 2014 sp. zn. 24 Co 469/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1/ Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo 4. júla 2013 č.k. 10 C 176/2009-146 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 661,56 eur s príslušenstvom a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Dospel k záveru, že náhradu nákladov na veci vynaložené alebo spojené s užívaním a udržiavaním predmetu bezpodielového spoluvlastníctva by žalobca mohol žiadať len v prípade, ak by tieto uhradil z prostriedkov, ktoré sú jeho výlučným vlastníctvom. V konaní však bolo preukázané, že žalovaná opustila spoločnú domácnosť ešte v čase trvania manželstva.

2/ Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave rozsudkom z 27. augusta 2014 sp. zn. 24 Co 469/2013 rozsudok okresného súdu potvrdil a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Zdôraznil, že nárok žalobcu sa týkal obdobia trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo rozvodom manželstva 24. mája 2007, preto ak žalobca platil náklady spojené s vlastníctvom spoločného domu, obstarával tým bežné záležitosti týkajúce sa spoločných vecí.

3/ Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal 24. septembra 2014 dovolanie žalobca. Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 238 ods. 1 O.s.p. a dôvodnosť tým, že súdy nižších stupňov vec nesprávne právne posúdili (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

4/ Žalovaná v písomnom vyjadrení navrhla dovolanie zamietnuť.

5/ Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6/ Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 35 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“)] po zistení, že dovolanie podal včas (24. septembra 2014) účastník sporu, skúmal jeho prípustnosť podľa Občianskeho súdneho poriadku („ďalej len O.s.p.“) účinného do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7/ Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

8/ Dovolanie možno podať iba ak to výslovne pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie nie je ďalším odvolaním a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Občiansky súdny poriadok upravuje dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len proti právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu výslovne uvedeným v zákone [por. § 238 O.s.p. (pokiaľ ide o rozsudok) a § 239 O.s.p. (pokiaľ ide o uznesenie)], alebo len v prípade výskytu zákonom osobitne vymenovaných závažných procesných väd (por. § 237 ods. 1 O.s.p.).

9/ V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu.

10/ Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

11/ V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

12/ Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

13/ Podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

14/ Ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. je [špeciálnym (v zmysle konkrétnejšom)] ustanovením, ktorého aplikácia má v zmysle právneho princípu „lex specialis derogat legi generali“ prednosť pred (všeobecnejšími) ustanoveniami § 238 ods. 1 až 3 O.s.p..

15/ Najvyšší súd už v rozhodnutí z 12. novembra 2012 sp. zn. 3 Cdo 302/2012, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 63/2014 (a

v rozhodnutí z 9. októbra 2014 sp. zn. 3 Cdo 446/2013, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 6/2015), dospel k záveru, že ak výška peňažného plnenia, o ktorom rozhodoval odvolací súd, neprekročila v určitej veci násobky minimálnej mzdy uvedené v ustanovení § 238 ods. 5 O.s.p., je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu neprípustné, i keď smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu potvrdzujúcemu rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

16/ V prejednávanej veci žalobca napadol dovolaním rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení vo výške 661,56 eur.

17/ Peňažné plnenie, o ktorom bolo v danej veci rozhodnuté, neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy, ktorá ku dňu podania žaloby (22. októbra 2009) predstavovala sumu 295,50 eur [886,50 > 661,56 (por. nariadenie vlády č. 422/2008 Z.z.)].

18/ Dovolanie žalobcu by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné, iba ak v konaní došlo k niektorej z procesných vád uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p.. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

19/ Žalobca existenciu procesných vád konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

20/ Žalobca namieta, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

21/ Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť procesne prípustné dovolanie (por. § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá však prípustnosť dovolania (por. tiež R 54/2012 a niektoré ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011).

22/ Vzhľadom na procesnú neprípustnosť dovolania žalobcu nepristúpil dovolací súd k posúdeniu, či potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu spočíva na (ne)správnom právnom posúdení veci.

23/ Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania v danom prípade je podľa § 238 ods. 5 O.s.p. vylúčená a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na súde prvej inštancie a na odvolacom súde bolo postihnuté niektorou z vád uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

24/ Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

25/ Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.